

ligger en Betragtning nær, som er af ligesaa stor Betydning. Det er af Bigtighed, at Daabshandlingen ikke bliver udsat; men det er paa den anden Side ligesaa indlysende, at den Formening, at man dog skal betale Noget for at faa sit Barn døbt, netop vil medføre, at Daabshandlingen i mange Tilfælde vil blive udsat. Endnu kun een Bemærkning, som ganske vist ikke er af en Natur, der saa ligefrem rammer den Paragraf, hvorom der her er Tale. Den ærede Rigsdagmand, der sidst talte, bemærkede, at han antog, at Offeret, hvis han ikke feilede meget, maatte have sin Oprindelse netop fra Offeret ved Allereens Sakramente. Jeg tror ikke, at dette er rigtigt. Han ansøgte som Noget, der syntes at tyde hen paa Rigtigheden af, hvad han sagde, det Udtryk, der bruges om Brødet, Oblaten, altsaa det, der tilbydes; men dette Udtryk har vistnok sin Grund i, at saaledes som dette Sakrament administreredes fra Begyndelsen af, var det Menighedsmedlemmerne selv, der til Kjærlighedsmaaltiderne, hvor navnlig Sakramentet uddeltes, bragte det, som var fornødent for at uddele Sakramentet, uden at dertil knyttes nogen Tanke om noget Offer eller Sligt til vedkommende Præst.

Berg: Det Spørgsmaal, der er omtalt af de to sidste ærede Talere, vilde jeg gjerne knytte et Par Bemærkninger til. Det forekommer mig ikke, at Flertallets Forslag svarer ganske til Motiveringen deraf. Det ærede Flertal har motiveret det paa den Maade, at det var Hensigten at stille et Forslag om, at Offeringen ikke længere skulde finde Sted i Kirken, og at Offerpligten ogsaa skulde bortfalde. Med Hensyn til det Første ser jeg vel, at Flertallet har et Forslag under Nr 27, der er tydeligt nok, men med Hensyn til det Andet forekommer det mig ikke, at Flertallet ved det foreliggende Forslag har naaet Hensigten. Offeringen i Kirken er bortfalden, den Handling at offre i Kirken maa ikke finde Sted, naar Flertallets Forslag vedtages, men

Offerpligten bestaar efter min Opfattelse lige godt, om ogsaa Forslaget vedtages; og den Bestemmelse, hvorefter man kan inddrive Offeret, bestaar ligeledes, uagtet man vedtager dette Forslag. Jeg tror, at denne min Opfattelse er rigtig, og jeg haaber derfor, at det ærede Flertal vil til 3die Behandling, forsaavidt man vedtager dets Forslag, skænke dette Spørgsmaal en nærmere Overveelse. Jeg tror, at det vilde være korrekttere og mere overensstemmende med Fleres Anskuelse, om hele § 8 kom til at lyde saaledes: „All Offering bortfalder“. Det, at Offerpligten ogsaa hæves, og at det ikke bliver en tvungen Sag at offre, vil efter vore nuværende Samfundsforhold ikke sige Stort. Det er kun ved meget faa Undtagelser, at man har benyttet sig af de Bestemmelser, hvorefter man kan faa Offeret fastsat med et vist Beløb og inddrive det, og derfor tror jeg ikke, at det, at det Tvungne i Sagen skydes tilside, selv om dette opnaas ved Flertallets Forslag, hvad det ikke gjør, væsentlig vilde forandre det Bestaaende. Jeg troede, at det var Meningen med denne Lov om Præsternes Lønning, at man derved skulde komme bort fra Offeringen i det Hele. Det gjør man ikke, naar der ikke gives mere positive Bestemmelser, end her ere givne, og selv om man ikke vilde gaa videre, end Flertallet har sagt i sin Motivering, tror jeg ikke, man opnaar det, saaledes som Flertallets Forslag er stillet. — Forslaget under Nr. 31 er jo i Henseende til Realiteten billiget saavel af Mindretallet som af Flertallet i deres Motivering, men da der er gjort nogle Indvendinger mod Redaktionen af dette Forslag, er jeg tilbøielig til at antage, at de ærede Herrer, som have stillet det, vilde gjøre Sagen en Tjeneste ved at tage det tilbage og ikke lade det komme til Afstemning; de kunne da optage det ialfald til 3die Behandling med en fylldigere og mere korrekt Redaktion. Jeg skal henstille dette til dem; jeg tror, det vil være rigtigt. Den Realitetsindvending mod Forslaget, der frem-